

'అలా' పోదల్ని ఎంపికైన కథ

“గుడ్ మార్నింగ్ జంటిల్ మెన్... ఈరోజు మన మీటింగ్ ముఖ్యోద్దేశ్యం మన కంపెనీ సేల్స్ పెంచడానికి మనం ఇంకా ఏదైనా స్ట్రేటజీస్ డెవలప్ చెయ్యాలన్నది నిర్ణయించడం అని మీకందరికీ తెల్సు. మన ఇంపార్టెంట్ లైన్ ఆఫ్ ప్రోడక్ట్... 'ఫుల్ బోడి మోనిటర్...' ఇవి ఈ రోజుల్లో చిన్న చిన్న నర్సింగ్ హోమ్ల దగ్గరనుండి పెద్ద పెద్ద కార్పొరేట్ హాస్పిటల్స్ వరకూ ఉన్నాయి. దీనిని చిన్నతరహా రోగుల జ్వరం, బీ.పీ, హార్ట్ బీట్లు తెల్పుకొందుకి ఉపయోగించడం దగ్గరనుండి ఆపరేషన్ థియేటర్ లలో మనిషి పరిస్థితి తెల్పుకొందుకి అంటే మనిషిలో సరిపోయే రక్తం ప్రవహిస్తోందా? లేదా. ECG ఎలా ఉంది. ECGలో ఏమైనా తేడా వచ్చిందా? ఒకటిమిటి మనిషి ఆరోగ్య పరిస్థితి కూలంకషంగా తెల్పుకొందుకి ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈ మెషిన్ వలన డాక్టర్లమీద ప్రెజర్ తగ్గింది. ఆపరేషన్ థియేటర్లో నిముష నిముషాన్ని మనిషి పరిస్థితి ఎలా ఉందో అని ఫిజియోలజీగా మెజర్మెంట్స్ తీసుకోవల్సిన అవసరం లేకపోయింది. కొన్ని ప్రైవేటు నర్సింగ్ హోమ్లు ఆపరేషన్ థియేటర్లలో డాక్టర్ల సంఖ్యని కూడా తగ్గించేసాయి. నాకు తెల్సు. ఇది మీకందరికీ తెల్సని, అయినా ఎందుకు చెప్తున్నానంటే మన మైన్ ప్రోడక్ట్ ఎంత స్ట్రాంగ్ చెప్పడానికే. అలాంటి మిషన్లు మన ప్రోడక్ట్ కాటలాగ్లో ఉంచుకొని మనం దాన్ని ప్రోపర్ గా కేష్ చేసుకోలేకపోతున్నాం...” అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్న జగన్నాధాన్ని మధ్యలో ఆపి అందుకున్నాడు చంద్రశేఖర్... తన తప్పులేదని చెప్పడాన్ని మేనేజర్ (సెల్) హోదాలో.

“నర్... మన ప్రోడక్ట్ లాస్టియర్ సేల్స్ 10,000. అప్పుడే ఆగస్ట్ లో మనం 7,000 దాటి అమ్మగలిగాం... ఈ ఏడాది ఖచ్చితంగా మనం 20,000 చెయ్యగలం అన్నది నా నమ్మకం.”
 “ఒకే... మీ పోయింట్స్ ఎందుకు కొట్టేయాలి...? మొత్తం దేశంలో ఫుల్ బోడి మోనిటర్స్ ఎన్ని అమ్ముడవుతున్నాయి?”
 “దాదాపు ఒక లక్ష”
 “మనం 10,000 అమ్ముతున్నాం. మిగిలిన 90,000లూ”
 “అల్పా బయో మెడికల్ ఇన్స్ట్రుమెంట్స్ 70,000 మెషిన్స్ అమ్ముతోంది. మిగిలిన 20,000ల మెషిన్లు దేశంలో మిగిలిన 5 కంపెనీలు కలిపి అమ్ముతున్నాయి.”
 “అదే నేనంటున్నది. మనం 10,000 మాత్రమే అమ్మగలిగినప్పుడు అల్పా బయో మెడికల్ ఇన్స్ట్రుమెంట్స్ 70,000 ఎలా అమ్మగల్గితోంది.”
 “ప్రోడక్ట్ లో వాళ్ళదీ పెద్ద డిఫరెన్స్ లేదు. కాకపోతే వాళ్ళ సర్వీస్ మన సర్వీస్ కన్నా బాగుంది.”

ద బగ్

“అంటే మన మెషిన్లు సరియైన అప్ టైం ఇవ్వలేకపోతున్నాయా...?”
 “అది కాదు సర్...! ఈ మెషిన్లలో పెద్ద 'నాలెడ్జ్ బేస్' ఉంది. దానిని ఉపయోగించి చాలా కేలిక్యులేషన్లు మెషిన్ తనంతట తనే చేస్తుంది. దాని మీద కంట్రోలువస్ రిసెర్చ్ చేస్తూనే ఉంటాం. మనమూ చేస్తున్నాం వాళ్ళూ చేస్తున్నారు. ఈ రిసెర్చ్ లలో అప్ డేట్ అయిన డేటాబేస్ మెషిన్లోనికి ట్రాన్స్ ఫర్ చెయ్యడానికి మనం ఒక ఆన్ లైన్ సర్వర్ ని ఉంచాం. ఆ నంబర్ కి ఆటోమేటిక్ గా మెషిన్ ప్రతీరోజూ డయల్ చేసి ఛేజెస్ ని ట్రాన్స్ ఫర్ చేసుకొంటుంది. దీనివల్ల అనాలసిస్ రోజురోజుకీ బాగుపడుతుంది.”
 “ఇది మనం కూడా చేస్తున్నాం కదా...? లేకపోతే మనం మరో పనిచేస్తే... మనమే రోజుకొకసారి డయల్ చేసి ట్రాన్స్ ఫర్ చేస్తేనే...”
 “దానివల్ల ఒక డిజిటలైజేషన్ ఉంది. ఎవరైనా ఆ నంబరుకి డయల్ చేసి రాంగ్ డేటా... రాంగ్ ప్రోగ్రామ్... ఆర్ ఈవేన్ ఎ వైరస్ ప్రోగ్రాం లోడ్ చేసి సిస్టంని పని చేయకుండా చేయొచ్చు...”
 “ఇప్పుడు చెయ్యలేమా...”
 “చెయ్యలేం. ఎందుకంటే... డయల్ చేసిన మెషిన్ కే ఆ డేటా కానీ ప్రోగ్రాం కానీ ట్రాన్స్ ఫర్ చేస్తుంది ఆన్ లైన్ సర్వర్స్.”
 “సరే...! ఇంతకీ అసలు విషయం వదిలేసాం. మన మెషిన్లు రోజుకొకసారి మన డేటాబేస్ ను డౌన్ లోడ్ చేసుకొంటాయి. అలాంటప్పుడు తేడా ఎక్కడుంది?”
 “అఫ్ కోర్స్... వాళ్ళ లెవల్ ఆఫ్ రిసెర్చ్... మేబీ... ఆఫ్ హ్యూయర్ ఆర్డర్... ఇంక రెండోది... వాళ్ళ లేండ్ లైన్... డెడ్ అయినా ఎంగేజ్ అయినా... వాళ్ళ మెషిన్ సెల్ నెంబరుకు డయల్ చేసి డౌన్ లోడ్ చేసుకొంటుంది. మనకి స్టాండ్ బై సెల్ లేదు.”

“స్టాప్... స్టాప్...! ఏంటి సెల్ ఫోనా...? అంటే వాళ్ళ లేండ్ లైన్ డెడ్ అయితే అన్ని సిస్టమ్స్ సెల్ ని ఏక్స్ చేస్తాయా...?”
 “యస్ సర్.”
 “మనం ఆ సెల్ ని టేప్ చేసే అవకాశం లేదా...?”
 “చెయ్యొచ్చు ఆ ఫ్రీ క్వెస్ట్రీ అవీ తెలిస్తే... మనం దాన్ని టేప్ చెయ్యొచ్చు. కానీ ఎందుకు...? దానివల్ల ఉపయోగం...?”
 “ఒకవేళ అల్పా వాళ్ళ లేండ్ లైన్ డెడ్ అయిపోయి అన్ని మెషిన్లు డేటా అప్ డేట్ కోసం సెల్ ని కాంటాక్ట్ చేస్తే ఆ సెల్ కు బదులు మనం డేటా అప్ డేట్ చేస్తే అందులో ఒక వైరస్.”
 “స్టాప్ ఇట్ సర్...! ఇట్ లుక్స్ యు ఆర్ గోయింగ్ టూ మేక్ ఆల్ ఆఫ్ ఆజ్ క్రిమినల్స్...! సారీ సర్. ఇలాంటి ఆలోచనలు సరదాకి కూడా రానివ్వకూడదు” అన్నాడు చంద్రశేఖర్ సీరియస్ గా. దాంతో ఒక్కసారిగా తన మొహంలో రంగులు మార్చుకొని మామూలు అయిపోయినట్లు నటించి
 “ఒకే... ఒకే...! డౌన్ టేకిట్ సీరియస్... మనందరం రేపటి కల్లా మన స్ట్రేటజీని ఛాకౌట్ చేసుకోవాలి” అంటూ కుర్చీలోంచి లేచాడు మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ జగన్నాథం.

 “సీ మిష్టర్ చంద్రశేఖర్... నిన్న మీటింగ్ లో చాలా వోవర్ గా రియాక్ట్ అయ్యారు. కానీ ఆలోచించండి ఏదో ఒక డ్రెస్టిక్ స్టేప్ తీసుకోకుండా మనం ఆ కంపెనీతో పోటీ తట్టుకోలేం.”
 “నిజమే సర్... కానీ ఆ తీసుకొనే స్టేప్... స్ట్రైట్ ఫార్వర్డ్ గా... లీగల్ గా ఉంటే బాగుంటుంది.”
 “మనం ఇలా మడికట్టుకూర్చుంటే... ఒక జన్మ పడుతుంది. వాళ్ళని రీట్ అవడాన్ని.”
 “అలాగైతే ఒక హ్యూమన్ బాంబ్ ని వాళ్ళ ఫాక్టరీ మీద వెయ్యొచ్చు కదా...?” అన్నాడు చంద్రశేఖర్ వ్యంగ్యంగా.
 “అఫ్ కోర్స్... అది కూడా చెయ్యొచ్చు. కానీ అందులో రిస్క్ ఎక్కువ. అంతేకాదు మనం వాళ్ళ ప్రోడక్ట్ సరిగ్గా పనిచెయ్యడంలేదని రుజువు చేస్తే ఉన్న సిస్టమ్స్ కు బదులు మన సిస్టంకు మారిపోవచ్చు ప్రతీ పెద్ద హాస్పిటల్. దానివల్ల ఎక్కువ లాభం.”
 “సారీ సర్...! మీరేమైనా చెప్పండి నేనాపని చెయ్యలేను...! చేయించలేను...!”
 “అది చెయ్యాలింది చేయించాలింది మీరు కాదు మేనేజర్ (సిస్టమ్స్), మీరు... మేం చేసిన ప్రోడక్ట్ ని మార్కెట్ చెయ్యడమే.”
 “మార్కెట్ చెయ్యడమే కాదనను. కానీ ఇలాంటివి జరుగుతున్నాయని ఏజ్ ఏన్ ఇండివిడ్యువల్ కంప్లెంట్ చేసినా మన కంపెనీ మూతపడిపోతుంది.”
 “ఒకే... ఇట్స్ కే...” అనేసి పంపించేసాడు చంద్రశేఖరాన్ని. ఈ మాటలవల్ల జగన్నాధాన్ని అర్థమైంది... ఇది మేనేజర్ లెవల్లో అయ్యే పనికాదని. తను మేనేజర్ (సిస్టమ్స్) తో ఆ విషయం మాట్లాడడానికి జంకే సేల్స్ మేనేజర్ ద్వారా సాధిద్దామనుకొన్నాడు. కానీ వాడూ కొరుకుడు పడలేదు. కానీ ఒకటి నిజం. ఇందులో మేనేజర్ ఇన్వాల్యుమెంట్ అక్కరలేదు. తను ఆ మీటింగ్ అయిన నాటినుండి ఆలోచిస్తున్నాడు దీనికి తరుణోపాయం ఏంటని...? సిస్టమ్స్ లో సంజయ్ అనే సీనియర్ ప్రోగ్రామర్ ఉన్నాడు. అతనికి ప్రోగ్రామింగ్ నాలెడ్జ్ కావల్సినంత వుంది. డబ్బుకోసం... నీతి... న్యాయం అని పట్టుకొని వేశ్యాడే రకం కాదు. తనిప్పుడు సీనియర్ ప్రోగ్రామర్... అతనికి నాథల్ వేలో మేనేజర్ అయ్యే అవకాశం తక్కువ. మేనేజర్ పోస్టుకు నాలుగు లెవల్స్ కింద వున్న పోస్టు... సరిగ్గా టేకిల్ చేస్తే పనిజరగొచ్చు... వాడ్ని మేనేజర్ ని చేస్తానని ఆశ చూపించో,

ఉద్యోగం తీసేస్తానని భయపెట్టో... వాడి చేత ఈ పని చేయించొచ్చు.

“గుడ్ మార్నింగ్ సర్...” అంటూ స్వింగ్ డోర్ తెరుచు కొంటూ బిక్కు బిక్కుమంటూ వచ్చిన సంజయ్ని “వెరీ గుడ్ మార్నింగ్” అంటూ సాదరంగా ఆహ్వానించాడు జగన్నాథం.

“వెల్ సంజయ్... నీ ప్రోగ్రామింగ్ కేపబిలిటీస్ని అందరూ మెచ్చుకొంటూ వుంటే నేనే స్వయంగా విప్ చేద్దానుని పిల్చాను.”

“థాంక్యూ సర్.”
“చూడు సంజయ్ అందరికీ ఆపర్యూనిటీస్ రావు. వచ్చిన కొద్దిమందిలో 90మంది దానిని గ్రేట్ చేసి సద్వినియోగం చేసుకోలేరు. నువ్వు మిగిలిన ఆ పది పర్సెంట్లోని వాడివని నా నమ్మకం.”

ఈ ఉపోద్ఘాతం దేనికో అర్థంకాక తికమక పడిపోయాడు సంజయ్. కాకపోతే ఆ మాటలు పోజిటివ్గా వున్నందుకు సంతోషించాడు.

“మన కంపెనీలో మేనేజర్ పోస్టు ఒకటి కొత్తది క్రియేట్ చెయ్యబోతున్నాం. మేనేజర్ (నాలెడ్జ్ బేస్). అఫీషియల్గా ఈ మేనేజర్ మన నాలెడ్జ్ బేస్ డెవలప్మెంట్, ట్రాన్స్మిషన్ కంట్రోల్ చేస్తాడు. ప్రస్తుతం ఇది మేనేజర్ (సిస్టమ్స్) పరవ్యూలో ఉంది. కమ్యూనికేషన్లో నీకున్న ఎర్షియర్ ఎక్స్పీరియన్స్ని కన్సిడర్ చేసి... నీ తెలివితేటల్ని... స్కిల్స్ని దృష్టిలో వుంచుకొని నీకిద్దామని నిర్ణయించుకొన్నాను.”

“థాంక్యూ సర్ థాంక్యూ వెరీమచ్” అంటూ కాళ్ళమీద పడ్డంత పని చేసాడు సంజయ్.

“కానీ ఈ పోస్టులో చాలా రిస్క్ ఉంటుంది. కొన్ని మనకి నచ్చని పనులు చెయ్యాల్సి రావొచ్చు. మన అందరి మొదటి కర్తవ్యం మన కంపెనీని అభివృద్ధిచేసి నంబర్ వన్గా చెయ్యడమే... కానీ అన్ని పనులూ అందరూ చెయ్యలేరు. కొన్ని పనులు మనం మడికట్టుకొంటే కుదరవు. నువ్వు చెయ్యలేవేమో అని కొంచెం సందేహం ఉంది. ఏం చెయ్యాలో అర్థం కావడంలేదు.”

“సర్ నాకా ఆవకాశం ఇచ్చి చూడండి... మీరు చెప్పిన పనులేమైనా... ఎలాంటివైనా... నేను సక్సెస్ఫుల్గా చెయ్యలేకపోతే మీరు నన్ను రివర్ట్ చేసియండి” అన్నాడు సంజయ్ ఆవేశంగా.

“అది సరేనయ్యా... కొన్ని విషయాలు సీక్రెట్గా చెయ్యాల్సి రావొచ్చు. కొన్ని లీగల్ కావని నీకన్పించొచ్చు. కొన్ని నిజంగానే కాకపోవచ్చు. కానీ చెయ్యాల్సి రావొచ్చు. నేను తప్పని పరిస్థితులలో కంపెనీకోసం చేస్తాంటాను. నాకిష్టం లేకపోయినా...”

“తప్పకుండా సార్... కంపెనీకోసం ఎలాంటి పనైనా చెయ్యడాన్ని వెనుకాడను.”

“సర్... ఇప్పుడే చెప్తున్నాను నువ్విచ్చిన ఎస్యూరెన్స్వల్ల నిన్ను ప్రోమోట్ చేస్తున్నాను. నువ్వు నీ బాధ్యతలని నిర్వర్తించలేకపోతే... ఏ పనైనా చెయ్యలేకపోతే... తక్షణం నిన్ను మళ్ళీ సీనియర్ ప్రోగ్రామర్ని చేసేస్తాను... ఓకే...” అంటూ ఇంటర్కామ్లో పియ్యేని పిల్చి ప్రమోషన్ ఆర్డర్ డిక్టేట్ చేసి సాడు జగన్నాథం.

జగన్నాథం సంజయ్ని పిలిచాడు తన ఛాంబర్కి. పెరిగిన హోదాతో ఉక్కిరి బిక్కిరైపోతున్న సంజయ్ పరిగెట్టు కొంటూ వెళ్ళాడు.

“నేను మళ్ళీ చెప్పేదాకా ఎవ్వరినీ లోపలికి రానివ్వకు” అంటూ ప్యూనిక్ ఆదేశాలు జారీచేసాడు జగన్నాథం.

“నీ మిస్టర్ సంజయ్... మన కంపెనీని నెంబర్ వన్గా వుంచాలన్న ఏకైక లక్ష్యంతో మన బోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్స్ ఒక్క మాస్టర్ ప్లాన్ వేసారు. దానిని ఇంప్లిమెంట్ చేసే బాధ్యత నాకు అప్పగించారు. అందులో సాఫ్ట్వేర్ కాంపొనెంట్ నీకు

అప్పగిద్దామని నేను నిర్ణయించుకొన్నాను.”

“యస్ సర్... ఆ రిపోర్ట్ నాకిస్తే నేను స్టడీ చేసి ఇంప్లిమెంట్ టేషన్ షెడ్యూల్ తయారుచేస్తాను.”

“అంత శ్రమ నువ్వు పడక్కరలేదు. నువ్వు చెయ్యాల్సిన దల్లా... ఒక చిన్న ప్రోగ్రాం తయారు చేయించాలి. ఒక రిమోట్ నెట్వర్క్ సిస్టమ్. దాన్ని ఏక్సెస్ చేసిన మెషిన్కి ఈ చిన్న ప్రోగ్రాంను ట్రాన్స్ఫర్ చేసి రన్ చేయించాలి. అది రన్ అయిన వెంటనే ఆ మెషిన్ మోనిటర్ చేస్తున్న పెరామీటర్లలో కొన్ని లేదా అన్నీ అవుటాఫ్ బౌండ్ వేల్యాస్ చూపించాలి.

‘అంటే తనో వైరస్ ప్రోగ్రాం చెయ్యబోతున్నాడు. అది ఏ ప్రోగ్రామర్ అయినా గర్వించదగ్గ విషయం కాదు. కాకపోతే తన నాలెడ్జిని... తన కేపబిలిటీని ఋజువు చేసుకోవచ్చు. ఇది సరియైన పద్ధతా...? తను ప్రమోషన్ కోసం వైరస్ ప్రోగ్రామర్ అయిపోవాలా?’

దానివల్ల ఆ సిస్టమ్ పనిచెయ్యడం లేదనిపించాలి. దాన్ని రిపేర్ చెయ్యడాన్ని వచ్చిన వాళ్ళు కూడా అది ఈ ప్రోగ్రాం చేసిన పని అని పసిగట్టకూడదు...”

నోరు వెళ్ళబెట్టుకొని వింటున్న సంజయ్ ఒక్కసారి ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు ‘అంటే తనో వైరస్ ప్రోగ్రాం చెయ్యబోతున్నాడు. అది ఏ ప్రోగ్రామర్ అయినా గర్వించదగ్గ విషయం కాదు. కాకపోతే తన నాలెడ్జిని... తన కేపబిలిటీని ఋజువు చేసుకోవచ్చు. ఇది సరియైన పద్ధతా...? తను ప్రమోషన్ కోసం వైరస్ ప్రోగ్రామర్ అయిపోవాలా?’

“ఏంటీ ఆలోచిస్తున్నావ్. నువ్వు చెయ్యగలవని నాకు తెల్చు. ఎన్నాళ్ళలో చెయ్యగలవ్...?”

‘ఇది చెయ్యనంటే ఖచ్చితంగా తనని రివర్ట్ చేసేస్తాడు. మరెవడికో ఆ పోస్ట్ ఇస్తాడు. ఈ ప్రపంచంలో డబ్బుకోసం ఏపనైనా చేసేవాళ్ళు చాలామంది వున్నారు. తను చెయ్యనంటే అది ఆగిపోయే పనికాదు. కాకపోతే తనకి రావల్సిన డబ్బులు... ఇంకెవరికో పోతాయి. తనే ఎందుకు ఆ ఆవకాశం వినియోగించుకోకూడదు’ అనుకుంటూ.

“ఎట్లీస్ట్... వన్ ఇయర్... ఇఫ్ ఎవ్విరిధింగ్ గోస్ వెల్”

“నో అంత టైం వేస్ట్ చెయ్యడం నాకిష్టం లేదు. నీకు కావల్సిన మరో పదిమంది మంచి ప్రోగ్రామర్స్ని రిక్రూట్ చేసుకో...”

“ఓకే... కానీ మినిమం ఆరు నెళ్ళు పడుతుంది. ఎందుకంటే ప్రోఫర్ డీబగ్గింగ్ జరగకపోతే... అది మనం అనుకున్నట్లు పని చెయ్యకపోవచ్చు ఫలితం వుండదు.”

“ఓకే... ఆర్నెళ్ళు... ఎక్కువ టైమ్ అయినా... అది దాటి మాత్రం... నీ ప్రోజెక్ట్ వెళ్ళకూడదు... ముఖ్యమైన కోడింగ్ నువ్వే చేస్తేనే బాగుంటుంది.”

“ఓకే... సర్ ఇంతకీ ఈ ప్రోగ్రాం... ఏ సిస్టమ్లోకి ట్రాన్స్ఫర్ చెయ్యాలి. ఎలా చెయ్యాలి అన్నది నాకైనా చెప్పకపోతే జరగదు.”

“అల్టా... వాళ్ళ సిస్టమ్... వాళ్ళ లేండ్లైన్ డెడ్ కావడం వల్ల సెల్ని ఏక్సెస్ చేస్తాయి. వాళ్ళ సెల్ చుట్టూ నోయిస్ సిగ్నల్ జనరేటర్ని, జామర్ని పెట్టి డిస్టర్బెన్స్ని క్రియేట్ చేసి... కాలే అందకుండా చేస్తాం. దాన్ని మన సిస్టమ్ రిసీవ్ చేసుకొని ఆ ఇన్స్ట్రుమెంట్కి ఒక ప్రోగ్రాం పంపి దాన్ని

బూట్ చేస్తుంది. ఎప్పుడైతే అది బూటుయ్యిందో అప్పుడు అది మెజర్ చేస్తున్న పెరామీటర్స్ని తప్పుగా చూపిస్తుంది. తప్పుగా చూపించడం మన లక్ష్యం కాదు. అది తప్పని అందరికీ తెలియాలి. అది జరగడాన్ని మెజర్ చేస్తున్న పెరామీటర్లు తప్పని చెప్పే విధంగా సాధారణంగా ఉండే లిమిట్స్ దాటించి చూపించాలి. అంటే బోడి టెంపరేచర్. ఏ 50C లేకపోతే 60C చూపించాలి. అర్థం అయ్యిందా...?”

“యస్... సర్. అలాగే అర్థమయ్యింది.”

“సరే పని ప్రారంభించు...” అంటూ పొట్ట పట్టుకొని కుర్చీలో ఓ మూలకి ఒదిగిపోయాడు. జగన్నాథం ముఖంలో బాధని చూసి.

“ఏమయ్యింది సర్” అన్నాడు సంజయ్ కంగారుగా.

“ఏం లేదు ఈమధ్య నాకు పక్కలో విపరీతంగా నొప్పిడు తోంది. డాక్టర్లు స్కేనింగ్ ఏదో చేయించుకోమంటున్నారు. అల్సర్ ట్యూమర్ ఏదో...” బాధ పడ్డానే చెప్పాడు.

“డాక్టర్ని పిలవమంటారా...సార్”

“అక్కరలేదు. తగ్గిపోతుందిలే భరించలేనంతగా లేదులే” అంటూ... తన మామూలు పనిలో పడిపోయాడు జగన్నాథం.

ప్రతీరోజూ ఉదయం, సాయంత్రం వర్క్ ప్రోగ్రామ్ ఎంక్వైర్ చెయ్యడం దాన్ని ఏక్సలరేట్ చెయ్యడాన్ని తగిన ప్రయత్నాలు చెయ్యడం జరుగుతూనే వున్నా రోజురోజుకీ జగన్నాథం ఇరిటేట్ అయిపోతున్నాడు. సంజయ్కి టెన్షన్ పెంచేస్తున్నాడు. ప్రోగ్రాంలు రాయడం ఈజీయే... రాయించడం కూడా ఈజీయే. కానీ ప్రోగ్రామర్కి తమేం చేస్తున్నారో తెలియజెయ్యకుండా చిన్న చిన్న ముక్కలుగా ఇచ్చి దాన్నంతా పేకేజీగా చెయ్యడం చాలా కష్టం. అంతేకాదు ఇదో వైరస్ ప్రోగ్రాం. అది సాధ్యమైనంత చిన్న ప్రోగ్రాం అయి ఉండాలి. లేకపోతే అందరికీ ఏదో ఫారిన్ ప్రోగ్రాం వర్క్ చేస్తోందని తెల్సిపోతుంది. అది చేసే పనులు సాధారణమైన కంప్యూటర్ యూజర్కి తెలియకుండా వుండాలి. ఒకటిమిటి కానీ ప్రస్తుతం అది నెమ్మది నెమ్మదిగా ఒక కొలిక్కి వస్తున్నది. కానీ ఎక్కడో అది అల్లరి పెట్టేస్తోంది. ఎంత క్లియర్ ఇన్స్ట్రక్షన్ ఇచ్చినా తనూహించిన విధంగా పెరామీటర్స్ అవుటాఫ్ బౌండ్స్ వెళ్ళడం లేదు. ఎందుకో... ఎంత తల బద్దలు కొట్టుకున్నా అర్థం కావడంలేదు. మధ్యలో ఈ జగన్నాథం. ఎంత మేనేజర్ పోస్టిస్తే మాత్రం ఈ ఆర్నెళ్లలో అంత తినెయ్యాలా అనుకొంటూ తన ప్రోగ్రాంలో మునిగిపోయాడు సంజయ్. ట్రింగ్...ట్రింగ్ వుంటూ ఫోన్ మోగేసరికి ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు సంజయ్.

“హలో”

“సంజయ్... కమ్ టూ మై ఛాంబర్” అన్న జగన్నాథం మాటలు వినిగానే అర్థమైంది. తనకింక ఈ ప్రోగ్రామ్ డీబగ్గింగ్కి టైం దొరకదని.

“యస్ సర్ వస్తున్నాను.”

నెమ్మదిగా తలుపుతెరుచుకొని లోపలికి వెళ్ళాడు సంజయ్.

“మిస్టర్... సంజయ్... దిసీజ్ పేమ్ ఆన్ యువర్ షార్ట్... నీకిచ్చిన టైం అయిపోయింది. ఇంకా నీ ప్రోగ్రాం తయారు కాలేదు. ఎంతవరకు వచ్చింది? కనీసం ఈవారంలో మనం అప్లోడ్ చెయ్యొచ్చా...?”

“సారీ... సర్ కనీసం టూ వీక్స్ పడుతుంది. నిజం చెప్పాలంటే డీబగ్గింగ్లో టైం ఇంత పడుతుందని చెప్పడం కష్టం. ఒక్కప్పుడు ఒక గంటలో తెలిపోవచ్చు. లేకపోతే సంవత్సరాలు పట్టొచ్చు.”

“చేసే వైరస్ ప్రోగ్రాంకి డీబగ్గింగ్ ఒకటి... ఆ బగ్ ఏదో వుంటే వచ్చిన నష్టం ఏంటి?” అన్నాడు చిరాగ్గా.

ఒకసారి తనమీద తనకే ఆసహ్యం వేసింది సంజయ్కి
(మిగతా 12వ పేజీలో)

(9వ పేజీ తరువాయి)

వైరస్ ప్రోగ్రామింగ్ చేయడం ప్రారంభించినాడే తన విలువేమిటో తనకి అర్థం అయిపోయింది. ఈరోజు ఎం.డి. అది మొహంమీద చెప్పాడు. కానీ మరి వెనక్కి వెళ్ళ లేని పరిస్థితి. ఏం చెయ్యడం. ముందీ రూంనుండి బయటపడాలి.

“ఒక వారంలో ఇచ్చేయడానికి ట్రై చేస్తాను సార్” అన్నాడు సంజయ్.

“వారం కాదు... ఈరోజు పద్దెనిమిదో తారీఖు... ఇరవయ్యో తారీఖు రాత్రి 8 గంటలకి మనం దాన్ని మన కంప్యూటర్లో ఇన్స్టాల్ చేస్తాం. ఆరోజు సాయంత్రం నుండి వాళ్ళ లేండ్లైన్ పని చెయ్యకుండా చేయించడాన్ని ఏర్పాటు చేసాను. వాళ్ళ కాంపౌండ్లో నోయిస్ జెనరేటర్ని ఆన్ చేయడాన్ని ఏర్పాటు కూడా జరిగాయి. నీ ప్రోగ్రాం ప్రోపర్గా పనిచేస్తే... మనం ఆన్ చేసిన దగ్గరనుండి మన కంప్యూటర్ కాల్య రిసీవ్ చేసుకొని... మన వైరస్ని అప్ లోడ్ చెయ్యాలి. అండర్స్టాండ్. సరిగ్గా విను... ఏదో ఒకటి రెండు బగ్స్ వున్నా నష్టం లేదు. ఆరోజుకి కంప్లీట్ సిస్టం పనిచేసేటట్లు ఉండాలి.”

“యస్ సర్. కానీ ప్రస్తుతం ఉన్న బగ్వల్ల చాలా ప్రమాదాలు జరిగి అవకాశం వుంది” అంటూ ఇంకా చెప్పబోతున్న సంజయ్ మాటమధ్యలో కట్చేసి...

“నేను మరి వినదల్చుకోలేదు. ఇటీవ్ యువర్ రెస్పాన్సిబిలిటీ లూ సీ దట్ ద సిస్టమ్ ఈజ్ ఆన్ ఎండ్ ఆపరేషన్... ఓకే” మరేం చేసేది లేక తన రూం చేరాడు సంజయ్. ‘కనీసం చెప్పేది వినకుండా తరిమేశాడు. ఈ బగ్తో సిస్టంను ఆపరేషన్లైజ్ చేస్తే హాల్ బోడీ మోనిటర్ పనిచెయ్యడంలేదన్న విషయం ఎవరికీ తెలియదు. అన్ని పెరామీటర్లు సరిగ్గా ఉన్నాయనుకొంటారు. మామూలు చెకింగ్కి ఉపయోగిస్తే పరవాలేదు గానీ, ఆపరేషన్లు చేసేటప్పుడు డాక్టర్ని బాగా మిస్గెడ్ చేస్తుంది. పేషంట్ పరిస్థితిని ఏమాత్రం చూపించదు. దాంతో పేషంట్కి ప్రాణానికే ప్రమాదం. ఇది చెప్పామనుకొంటే వినే పరిస్థితిలో లేడు జగన్నాథం. ఇప్పుడు డీబగ్గింగ్ అని కూర్చుంటే అయ్యే పని కాదు. ఆపరేషన్లైజ్ చెయ్యడానికి కనీసం రెండురోజులు పడుతుంది’ అనుకొంటూ తన పనిలో పడ్డాడు సంజయ్.

స్కేనింగ్ రిపోర్ట్లు తీసుకొని డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు జగన్నాథం. రిపోర్ట్లన్నీ పరిశీలించి... ఓ అరగంట పరీక్ష చేసిన తర్వాత చావు కబురు చల్లగా చెప్పాడు డాక్టర్.

“మీ ప్రేగులో ఒక ట్యూమర్ వుంది. దీనికి వర్రి అయిపోవల్సిన అవసరం లేదు. ఇట్టే స్మాల్ ఆపరేషన్... మీకు షుగర్... బీపీ వగైరా వున్నాయా...?”

“ఇంతవరకూ లేవు.”

“దెన్ ఇట్స్ కే... అయినా మా ఫార్మలటీస్ కోసం మేం చెక్ చేస్తాం. ఇటీవ్ జస్ట్ హాఫ్ ఏనవర్ జాబ్... మీరు ఎల్లుండి ఇరవయ్యో తారీఖు జాయినవ దలిస్తే మర్నాడు ఆపరేషన్ చేసేస్తాను.”

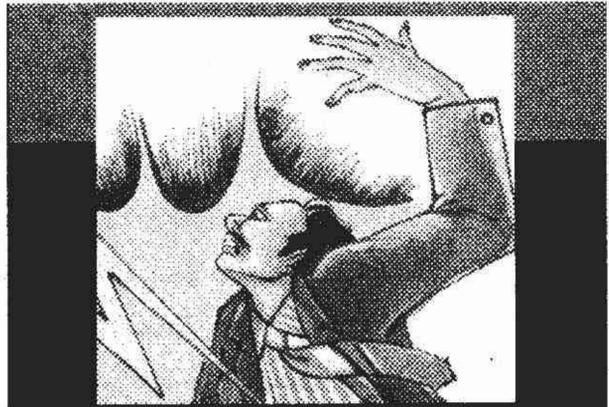
“నో... ట్యుంటీయత్... నాటెబాల్ పోజిబుల్... నాకో అర్థంట్ పని వుంది. ఆ మర్నాడు జాయిన్ అవుతాను.”

“ఓకే... దట్స్ అప్ టూ యూ” అంటూ బై చెప్పేసాడు డాక్టర్.

ఆగస్టు 20 రాత్రి 8 గంటలు:

సంజయ్ అనుకొన్న విధంగా సిస్టంను రడీ చేసాడు. జస్ట్ ఇద్దరే మనుషులు సంజయ్, జగన్నాథం. కంప్యూటర్ ఆన్ చేసి ప్రోగ్రాం రన్ చేసాడు సంజయ్. స్క్రీన్ మీద ఒక సింగిల్ కమేండ్ బటన్ సిస్టం ఆన్ అని కన్పించింది. జగన్నాథం ఆ బటన్ని మౌస్తో క్లిక్ చేసాడు. అంతే... రెండు...

మూడు బీప్లతో స్క్రీన్ రంగురంగులుగా మారిపోయింది. అది పని చేస్తోందో లేదో తెల్చుకోవడం ఎలా...! వెంటనే సంజయ్ ఆల్ఫా బయోమెడికల్ ఇన్స్ట్రుమెంట్స్, లేండ్లైన్ నంబరు డయల్ చేసాడు. రింగ్ వెళ్ళున్నది. ఎవ్వరూ ఎత్తలేదు. హేండ్ షేకింగ్ సిగ్నల్స్ కూడా రాలేదు. అంటే ఖచ్చితంగా అది డెడ్ అయివుంటుంది. వెంటనే సెల్

సంజయ్ అనుకొన్న విధంగా సిస్టంను రడీ చేసాడు. జస్ట్ ఇద్దరే మనుషులు సంజయ్, జగన్నాథం. కంప్యూటర్ ఆన్ చేసి ప్రోగ్రాం రన్ చేసాడు సంజయ్. స్క్రీన్ మీద ఒక సింగిల్ కమేండ్ బటన్ సిస్టం ఆన్ అని కన్పించింది. జగన్నాథం ఆ బటన్ని మౌస్తో క్లిక్ చేసాడు. అంతే...

నంబర్ కొంచెం టెన్షన్తో నొక్కాడు. ఒక్క క్షణంలో తన సిస్టం స్క్రీన్ మీద తన ఫోన్ నంబరు కన్పించింది. తన సిస్టం హేండ్ షేకింగ్ ఇన్ఫర్మేషన్ ఇస్తోంది. ఇంతవరకూ బాగానే వుంది. ఫోన్ క్రెడిట్ చేసాడు. ఏదో ఒక సిస్టమ్ డౌన్ లోడింగ్కి ఫోన్ చేస్తే తప్ప తనకి పూర్తిగా తెలియదు. తన సిస్టం పూర్తిగా పనిచేస్తోందని... గదిలో తనూ, జగన్నాథం... తప్ప మరెవ్వరూ లేరు. ఇద్దరికీ మాట్లాడే ధైర్యం లేక ఎవరి ఆలోచనల్లో వాళ్ళున్నారు.

ఆ క్షణంలో తన సిస్టం రియాక్ట్ అయ్యింది. స్క్రీన్మీద ఒక నంబరు కన్పించింది JVG Cardiac Centre, విశాఖపట్నం అని కన్పించింది. ఇద్దరూ అలర్ట్ అయిపోయారు. సిస్టం పర్క్ చెయ్యడం ప్రారంభించింది. ట్రాన్స్ ఫర్ ప్రోగ్రామ్ బార్ కన్పించింది. 100% కంప్లీట్ అంతే “వెరి గుడ్...! కంగ్రాచ్యులేషన్స్” అన్నాడు జగన్నాథం. ఇద్దరూ ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయారు. ఈపాటికి సిస్టం రీబూట్ అయి వైరస్ ఏక్టివ్ అయిపోయి వుంటుంది. కానీ అదెంతవరకూ పనిచేస్తోందో... ఏమేం ప్రమాదాలు జరుగుతాయో అని భయపడ్డాడు సంజయ్.

ప్రోఫెసర్ శంభులింగం తన స్టూడెంట్స్ తో ఆపరేషన్ థియేటర్లోకి చేరాడు. జగన్నాథాన్ని ఇవ్వాలి ఆపరేషన్ జరగబోతోంది. ఆ హాస్పిటల్కి ఎటాచ్ అయిన మెడికల్ కాలేజీ స్టూడెంట్స్కి ఇవ్వాలి ఆపరేషన్ గురించి నేర్పడామని శంభులింగం తీసుకొని వచ్చాడు. స్టూడెంట్స్ అందరికీ ప్రిలిమినరీస్ క్లాస్లో చెప్పి తీసుకొచ్చాడు. ఎన్స్టిషియా ఇచ్చి జగన్నాథాన్ని ఆపరేషన్ థియేటర్లో టేబుల్మీద పడుకోబెట్టారు. ఓపెన్ చెయ్యాలి నోబిల్ మార్కెట్ మిగిలిన శరీరమంతా గ్రీన్ క్లాత్తో కవర్చేసి రడీ చేసారు. జగన్నాథం బోడీ నుంచి ఇరవై ముప్పై వైర్లు పక్కనున్న పుల్ బోడీ మోనిటర్కి తగిలించి ఉన్నాయి. లైట్లు ఆన్ చేసారు. ఆపరేషన్ ప్రారంభం అయ్యింది.

జగన్నాథం అచేతనంగా టేబుల్ మీద పడివున్నా తన బుర్ర పనిచేస్తూనే ఉంది. తన శరీరం మీద చెవున్న పాతాలు ఏదో లీలగా వినిపిస్తూనే వున్నాయి.

“దీన్ని పుల్ బాడీ మోనిటర్ అంటారు దీన్ని ఆల్ఫా బయో మెడికల్ ఇన్స్ట్రుమెంట్స్ వాళ్ళు తయారు చేసారు.” ఒక్కసారి ఉలిక్కి పడింది అచేతనంగా వున్న జగన్నాథం బుర్ర. కానీ ఆ కదలికలేవీ బయటకు తెలియలేదు.

“దీనివలన మనకి పనులు చాలా తేలికైపోయాయి. B.P ECG, EEG ఒకటేమిటి అన్నీ మోనిటర్ చేస్తూ ఆపరేషన్ థియేటర్లో ఏ పెరామీటర్లో తేడా వచ్చినా... బీప్స్ ఇచ్చి ఎలర్ట్ చేస్తుంది. ఇది ఉండడంవల్ల పేషంట్ సేఫ్టీ ఎక్కువైంది” అని ఒక్కొక్కటిగా అన్నీ అర్థం అయ్యేటట్లు చెప్పి ఆపరేషన్ ప్రారంభించాడు. బోడీ ఓపెన్ చేసిన తర్వాత... తననుకొన్నంత ఈజీ కాదని అర్థం అయ్యింది ఆ ఆపరేషన్. ఆ ట్యూమర్ చుట్టూ బ్లడ్ వెసల్స్ విపరీతంగా చుట్టుకొని వున్నాయి. ఏదైనా పెద్ద నరం తెగిపోతే బ్లడ్ లాస్... దాన్ని కంట్రోల్ చేయలేకపోతే చాలా కష్టం. అయినా పుల్ బోడీ మోనిటర్ ఉండడంవల్ల ధైర్యంగా ఉన్నాడు. ఎక్కడ మోనిటర్ బీప్ శబ్దం ఇస్తోందో అక్కడ నరాలు తెగాయని బ్లీడింగ్ని కంట్రోల్ చెయ్యొచ్చు. మోనిటర్... బోడీలోని బ్లడ్ ఫ్లో నార్మల్గానే ఉందని చూపిస్తున్నంతవరకూ ఏ ప్రోబ్లం వుండదు.

ఒక్కొక్క వీన్ను తప్పిస్తూ... జాగ్రత్తగా ట్యూమర్ని కట్ చేసాడు. మోనిటర్ వైపు చూసాడు. సంతోషంగా ఓ నవ్వు నవ్వుకొన్నాడు.

“శరీరంలో రక్తం ఫ్లో సఫిషియెంట్గా వుంది. కాబట్టి ఆపరేషన్ బాగా జరుగుతున్నట్లే”

“కానీ డాక్టర్ బ్లీడింగ్ ఎక్కువగా వున్నట్లుండే...!” అన్నాడో కుర్ర డాక్టర్ కాటన్తో బ్లడ్ని వొత్తుతూ.

“నో... మోనిటర్ నార్మల్ ఫ్లో చూపిస్తోందంటే ఎడిషినల్ బ్లీడింగ్ లేనట్లే. లేకపోతే బోడీలో ఫ్లో బిలో బోటమ్ పౌండ్... చేరి బీప్ ఇచ్చి వుండేది.”

ఈ మాటతో మత్తులో వున్న జగన్నాథం... బుర్ర ఒక్కసారిగా రియేక్ట్ అయ్యింది. బిలో బోటమ్ పౌండ్... నిన్న సంజయ్ చెప్పినదేమిటి...? ద బగ్... మేబీ రెస్పాన్సిబుల్ ఫర్ దిస్... తన బుర్రకి రక్తం సరిగ్గా అందుతోందని తననుకోవడం లేదు. నా వైరస్కి నేనే ముందు విక్టిమని అవడాన్ని వీల్చేదు...! ఎలాగైనా...?

“ఓ...! ఇట్ లుక్స్ హియూజ్ బ్లీడింగ్ లూ మచ్... ఛెక్ బ్లడ్ ప్రజర్... మాన్యువల్” అరిచాడు శంభులింగం.

“ఓ... మేజర్ వీన్... ఏదో కట్ అయినట్లుంది... క్లిప్...”

“బ్లడ్ ప్రజర్ ఈజ్ 70/40...!”

“వాట్ ద హెల్ ఆర్ యూ టాకింగ్ 70/40... వై దట్ బ్లడ్ మిషన్ ఈజ్ షోయింగ్ 120/70...?” అంటూ బ్లీడింగ్ను స్టాప్ చేసే ప్రయత్నాల్లో పడ్డాడు శంభులింగం. శంభులింగం లాంటి సీనియర్ ప్రొఫెసర్... ఇంత చిన్న ఆపరేషన్కి అప్ సెట్టుయిపోయాడా...! ఆశ్చర్యపోయారంతా...! అందరికీ అర్థమైపోయింది... ఈ పేషంట్ మరి బతకకపోవచ్చుని...!

మిషన్ని తిడుతున్న శంభులింగం మాటలు నూతిలోంచి విన్పించినట్లు విన్పించాయ్ జగన్నాథానికి...! చెప్పడాన్ని విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. తనకి అర్థం అయిపోయింది. తను బ్రతకనని... కానీ మెషీన్ని నమ్మకపోతే బ్రతుకుతానని అనుకొంటూ చెప్పే ప్రయత్నం చేస్తూనే వున్నాడు. కానీ తన ప్రయత్నాలేవీ పైకి తెలియడంలేదు. ఉన్న శక్తి నశించిపోతోంది. తల వాలేసాడు జగన్నాథం.

(‘బగ్’ అంటే కంప్యూటర్ పరిభాషలో పరిష్కరించబడని ప్రోగ్రామింగ్ దోషం (Unresolved Programming Error) అని అర్థం. మంచంలో నల్లు లెల్లాగైతే ఒక పట్టాన వదలవో ఇవి కూడా ప్రోగ్రామ్మిని వదలవని దానికా పేరు.)

★